

[Alfred Hansen]

Vi er villige til at forhandle enkeltheder. Der kan være noget fornuftigt i, som nogle ordførere har været inde på, at benytte sig af stipendier det første år f. eks., sådan at de unge ikke dér skal pådrage sig en økonomisk forpligtelse fremover. Det er noget, vi måske kan tale om i udvalget.

CD var meget positivt over for forslaget, men mente ikke, at man helt kunne gøre op med dét, at man skulle betale rente af de lån, man har. Det er da i hvert fald en imødekommelse henimod vores forslag.

Med hensyn til det forslag, som SF og VS har fremsat, er der i hvert fald i punkt 1 ikke noget, som retsforbundet ikke kan støtte. Vi har altså foreslået 18 år, fordi det er den alder, hvor de unge er myndige, men vi vil da gerne være med til at se på, om man kan gøre et eller andet for de unge i årene efter den undervisningspligtige alder. Vi har i vores bemærkninger henvist til, at ungdomsydelsen bør ajourføres.

Jeg er helt enig i den kritik, der har været af ungdomsydelsen, nemlig at den gives med vidt forskellige beløb, selv om baggrunden er den samme, rundt omkring i de forskellige amter og kommuner. Jeg synes nok, en mere ensartet ungdomsydelse ville være passende. Ingen skal efter vores mening af økonomiske grunde afskæres fra at få en uddannelse. Vi må imidlertid tage afstand fra forslag nr. B 119, når man ligesom lægger op til, at man på længere sigt udelukkende skal benytte sig af stipendier. Det er altså uddannelsesløn, og det mener vi er den forkerte vej at gå. Når en ung f. eks. vil købe sig en gård eller en forretning eller en fabrik eller en tømrervirksomhed, altså vil være selverhvervende, så må han selv skrabe de penge sammen, han skal bruge, eller også sætte sig i gæld, hvilket forudsætter, at han med årene vil kunne afvikle denne gæld. Jeg mener, at man i så vid udstrækning som muligt bør sidestille etableringsmulighederne, hvad enten man vil have en teoretisk eller en praktisk uddannelse, og det mener jeg ikke forslaget fra SF og VS lægger op til.

Jeg synes, det er meget flot, når ministeren taler om paradeforslag. Det vil måske overraske rundt omkring i uddannelsesinstitutioner og i Statens Uddannelsesstøtte, som har anvist disse ting. Forslaget til en revision af Statens Uddannelsesstøtte bygger stort set på de tanker, som vi har været fremme med her.

Det, der er det afgørende i disse to forslag her, er, at her er vi 3 partier, som gerne vil gøre et eller andet positivt for de unge på det område. Jeg synes faktisk, det er flot, når ministeren siger, at det bare er paradeforslag. Jeg vil prøve at fortolke denne udtalelse positivt, idet jeg tror, at udtalelsen dækker over en virkelig dårlig samvittighed fra ministerens og fra regeringens side med hensyn til behandlingen af de unge.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren ikke finder, at der er en forvriddning mellem den støtte, som unge arbejdsløse kan få, og de økonomiske muligheder, man giver de unge, som ønsker en uddannelse. Jeg har ikke hermed lagt op til, at man skal skære ned på ungdomsarbejdsløshedsunderstøttelsen, men jeg vil blot pege på de helt urimelige økonomiske forhold, man giver de uddannelsessøgende, sammenlignet med hvad man kan få, hvis man bare melder sig ud af uddannelsessystemet. Jeg vil gerne have ministerens kommentar til de to aspekter i de unges problemer.

Jeg vil gerne videre. Når ministeren siger, at det er en genfremsættelse, er det da rigtigt, og det er også rigtigt, at der ikke er foretaget ændringer, selv om der er sket meget siden. Der er sket meget, der er blevet større arbejdsløshed, men det synes jeg i og for sig kun indikerer, at der er endnu mere behov for at afvikle de statsgaranterede lån til fordel for statslån, der er rente- og afdragsfri i uddannelsestiden. Der er også kommet en stigende rente, hvilket pålægger de uddannelsessøgende en enorm rentebyrde, som er særlig mærkbar og tyngende for dem, der skal have en lang uddannelse. Er det de ting, ministeren tænker på der er sket, siden retsforbundets forslag sidst var til behandling? Det er ikke just noget, der har gjort, at det er blevet mere attraktivt at tage en uddannelse.

Statsudgiften er anslået til 2,5 mia kr. Ja, vi må have nogle tal på bordet. Det er, som fru Ebba Strange sagde, meget vanskeligt, for hvordan regner man disse ting ud? Hvad koster det staten, at vi jager en del unge ud af deres uddannelse af økonomiske grunde og så på anden måde forsøger at lappe på deres tilværelse? Det er meget svært at gøre op i kroner og øre, fru minister. Jeg skal ikke trætte forsamlingen med at nævne de tal, som jeg har gengivet i mine bemærkninger, men henvise til mine bemærkninger, hvor jeg